

Súd: Okresný súd Bánovce nad Bebravou
Spisová značka: 2Csp/73/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120318965
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tomáš Brinčík
ECLI: ECLI:SK:OSBN:2022:6120318965.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bánovce nad Bebravou sudcom JUDr. Tomášom Brinčíkom v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, proti žalovanému: G. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. apríla. XXXX/X, XXX XX V. nad V., štátny občan Slovenskej republiky, zastúpenému JUDr. Michalom Vavříkom, advokátom so sídlom Mliekarenská 2, 821 09 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 53 660 285, o zaplatenie 2.425,82 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalobca je **p o v i n n ý** zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v celom rozsahu, a to do troch dní od právoplatnosti uznesenia o výške náhrady trov konania, ktoré vydá súdny úradník súdu prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou podanou na Okresnom súde Banská Bystrica dňa 12.06.2020 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.425,82 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 2.425,82 eur od 08.12.2017 do zaplatenia a nahradiť trovy konania.

2. Podanú žalobu žalobca odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu (spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom: Mlynské Nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155) poskytol žalovanému na základe zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 13.01.2015 pod číslom úverového účtu XXXXXXXXXXX (ďalej aj ako „predmetná zmluva“) úver vo výške 2.700,00 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal uhradiť formou zmluvne dojednaných pravidelných mesačných splátok. V rozpore so zmluvnými dojednaniami predmetnej zmluvy dlžník svoj záväzok uhrádzať pravidelné mesačné splátky neplnil riadne a včas. Právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného na úhradu omeškaných úverových splátok s upozornením na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti pohľadávky z dôvodu neplatenia. Nakoľko žalovaný napriek písomnej výzve právneho predchodcu žalobcu svoj dlh z titulu omeškaných úverových splátok nezaplatil, právny predchodca žalobcu v súlade so zmluvnými dojednaniami úverovej zmluvy a v súlade s čl. Všeobecných obchodných podmienok s označením „Podmienky požadovanej predčasnej splatnosti úveru (okamžitá splatnosť úveru) zo strany veriteľa“ vyhlásil ku dňu 13.11.2017 predčasnú splatnosť pohľadávky z úveru. Oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti pohľadávky z úveru s výzvou na zaplatenie dlžnej sumy bolo žalovanému doručené dňa 30.11.2017 v súlade s čl. Všeobecných obchodných podmienok s označením „Doručovanie a vyhlásenia klienta“. Nakoľko žalovaný v poskytnutej 7-dňovej lehote od doručenia oznámenia o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru dlžnú sumu nezaplatil, voči právnemu predchodcovi žalobcu sa tak od 08.12.2017 dostal do omeškania so zaplatením dlžnej sumy spolu s príslušenstvom. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej

medzi spoločnosťou Všeobecná úverová banka, a.s., ako postupcom a spoločnosťou Intrum Slovakia s.r.o. ako postupníkom dňa 19.11.2019 bola pohľadávka voči žalovanému z titulu nezaplateného úveru na základe úverovej zmluvy postúpená žalobcovi ako postupníkovi, o čom bol žalovaný upovedomený písomným oznámením postupcu o postúpení pohľadávky v súlade s ust. § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Výška postúpenej pohľadávky bola postupcom vyčíslená ku dňu 02.09.2019. Žalovaný bol vyzvaný právnym zástupcom žalobcu na zaplatenie dlžnej sumy z titulu nesplateného úveru. Uviedol, že si v tomto konaní uplatňuje voči žalovanému len časť postúpeného nároku vo výške nesplatenej dlžnej istiny úveru vo výške 2.425,82 eur spolu s príslušenstvom, ktorú žalovaný žalobcovi napriek predžalobnej upomienke nezaplatil.

3. Okresný súd Banská Bystrica v danej veci vydal platobný rozkaz sp. zn. 17Up/1117/2020 zo dňa 24.06.2020, ktorým súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalovanú sumu s príslušenstvom a náhradu trov konania.

4. Proti uvedenému platobnému rozkazu podal žalovaný odpor, v ktorom navrhol, aby súd vydaný platobný rozkaz zrušil. V prípade súhlasu žalobcu s pokračovaním konania, žalovaný navrhol príslušnému súdu, aby žalobu zamietol v celom rozsahu. Uviedol, že popiera akúkoľvek existenciu pohľadávky, ktorú by mal evidovať žalobca voči jeho osobe. Mal za to, že všetky skutkové a právne tvrdenia žalobcu sú nepodstatné a v celej miere nepravdivé. Žalovaný vzniesol námietku premlčania uplatňovaného nároku žalobcu, čo odôvodnil poukazom na § 103, § 53 ods. 9 a § 54a Občianskeho zákonníka. Podľa jeho názoru je potrebné skúmať, či uplatňovaný nárok nie je premlčaný. Žaloba bola podaná na súde dňa 12.06.2020 teda za účinnosti § 54a Občianskeho zákonníka. V prípade spotrebiteľských zmlúv platí, že premlčacia doba začína plynúť od zročnosti splátky, kvôli ktorej sa predčasné splatenie žiada, nie od okamihu predčasného splatenia. Keďže ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka umožňuje predčasné splatenie uplatniť až po trojmesačnom omeškaní s niektorou splátkou, je práve táto splátka tou splátkou, pre nesplnenie ktorej sa stane zročným celý dlh v zmysle ust. § 103 Občianskeho zákonníka. Preto od zročnosti splátky a nie až uplynutím troch mesiacov resp. zosplatením, plynie premlčacia doba v zmysle tohto ustanovenia. Zo zmluvy vyplýva, že splátky sú zročné k 20. dňu kalendárneho mesiaca. Právny predchodca žalobcu celý dlh zosplatil ku dňu 14.11.2017. Napriek tomu, že právny predchodca v podaní dňa 14.11.2017 o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru, presne nešpecifikoval od omeškania ktorej splátky odvodil právo okamžitej úhrady celého dlhu, z ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, nesporne vyplýva možnosť vykonať právo zosplatenia až po trojmesačnom omeškaní so splatením príslušnej splátky, a preto v danom prípade k zosplateniu došlo v dôsledku omeškania so splátkou, splatnou najneskôr dňa 20.11.2016. Keďže od jej splatnosti do 14.11.2017, kedy právny predchodca žalobcu vyhlásil pohľadávku z úveru za predčasne splatnú, uplynuli viac ako tri mesiace, v zmysle § 103 Občianskeho zákonníka plynie premlčacia doba celého zosplateného dlhu nie od okamihu doručenia oznámenia alebo výzvy veriteľa na jeho splatenie, ale od zročnosti nesplnenej splátky, ktorá založila právo veriteľa žiadať predčasné splatenie. Mal za to, že išlo o splátku splatnú 20.11.2016 a týmto dňom začala plynúť premlčacia doba pre splatnosť celého zvyšku dlhu žalovanému. Trojročná premlčacia doba zosplateného zvyšku dlhu, tak uplynula najneskôr 20.11.2019. Žalobca v danom spore podal žalobu až dňa 12.06.2020, teda v tom čase bol už jeho nárok nepochybne premlčaný. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 18Co/68/2018 a ďalšie obdobné rozhodnutia okresných a krajských súdov. Zastával názor, že právny predchodca žalobcu nepostúpil pohľadávku voči žalovanému predloženou Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 19.11.2019, pričom táto má v konečnom dôsledku vplyv na aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu. Poukázal na to, že právny predchodca žalobcu ako to vyplýva z predloženej prílohy, informuje žalovaného o tom, že postúpil ku dňu 26.11.2019 svoju pohľadávku, ktorá mu vyplýva zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 13.01.2015 na žalobcu. Predložená Zmluva o postúpení pohľadávok je však zo dňa 19.11.2019. Nie je preto zrejmé ako mohol právny predchodca žalobcu pohľadávku previesť na žalobcu predmetnou zmluvou dňa 26.11.2019, keď táto je zo dňa 19.11.2019, pričom zdôraznil, že v zmluve, resp. prílohe má byť aj presná špecifikácia tej ktorej postúpenej pohľadávky. Z predložených dokumentov vyplýva, že Zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 19.11.2019 neobsahuje podstatné náležitosti vyplývajúce z ust. § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka. Nevyhnutnou podmienkou platnosti zmluvy o postúpení pohľadávok je: 1/ existujúca pohľadávka alebo aspoň čiastočne existujúca pohľadávka voči dlžníkovi, pričom v zmluve sa táto voči žalovanému nenachádza, 2/ určitá pohľadávka - zmluvné strany si v zmluve o postúpení pohľadávky vymedzia postupovanú pohľadávku dostatočne presne inými údajmi, čo v danom prípade naplnené nebolo, nakoľko v zmluve nie je ani zmienka o akomkoľvek určitom údaji, ktorý by mohol byť spojený so žalovaným, 3/ identifikovaná pohľadávka - v súlade s ustálenou súdnou

praxou táto musí byť v zmluve identifikovaná dostatočne určite, teda tak, aby nebola zameniteľná s inou pohľadávkou postupcu voči rovnakému dlžníkovi. Dostatočná identifikácia pohľadávky ďalej slúži aj na to, aby medzi zmluvnými stranami nevznikli pochybnosti o tom, aká pohľadávka, ako a kedy bola postúpená. Poukázal na skutočnosť, že v zmluve absentuje akákoľvek jasná, určitá a zrozumiteľná identifikácia postupovanej pohľadávky. Nie je možné preto určiť, akú pohľadávku banka a voči akej osobe previedla na žalobcu. Predložená „príloha“ žalobcu, ktorá má preukazovať, že táto je prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok č. 19.11.2019 absolútne nekorešponduje s predloženou zmluvou. Nie je zrejmé, aké poradové číslo má uvedená príloha, v akom dátume bola vytvorená, pričom vytvára predpoklad, že bola vyhotovená dodatočne a nie v súvislosti s uvedenou zmluvou. Žalovaný ďalej poukázal na čl. 2.3 tejto zmluvy, z ktorej je zrejmé, že „štruktúra pohľadávok je uvedená v prílohe 1 tejto Zmluve. Predložená príloha k zmluve, ktorú predložil žalobca, však nie je označená ako príloha č. 1 a navyše v danom prípade sa nejedná o pohľadávky, ale pohľadávku. Uviedol, že v spotrebiteľskej zmluve č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 13.01.2015 došlo k zjavnému porušeniu, resp. nedodržaniu zákona č. 129/2010 Z. z. vzhľadom na množstvo neprijateľných zmluvných podmienok obsiahnutých v predmetnej spotrebiteľskej zmluve a absenciu obligatórne stanovených náležitostí, ktoré dodávateľ musí do zmluvy zakomponovať v zmysle § 9 ods. 2 písm. i) l) k) zákona č. 129/2010 Z. z. (platného a účinného v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy). V prípade absencie náležitostí stanovených v § 9 ods. 2 písm. i) l) k) zákona č. 129/2010 Z. z. je spotrebiteľský úver podľa § 11 zákona č. 129/2010 Z. z. bezúročný a bez poplatkov.

5. K podanému odporu žalovaného sa vyjadril žalobca, ktorý navrhol pokračovanie v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa Civilného sporového poriadku. Odpor žalovaného považoval v celom rozsahu za neodôvodnený a s chýbajúcou oporou v zákone a skutkovom stave. Žalovaný v podanom odpore neuviedol žiaden dôvod, pre ktorý by mal byť platobný rozkaz zrušený. Uviedol, že aktívnu legitimáciu v tomto spore preukazuje oznámením o postúpení pohľadávky, ktoré bolo žalovanému zaslané doporučené pod číslom zásielky E čo preukazuje podacím hárkom. Zásielka s oznámením o postúpení pohľadávky bola zasielaná doporučené do dispozičnej sféry žalovaného. Takýto postup preukázania aktívnej legitimácie je plne v súlade s právnymi predpismi a súdnou praxou bežne akceptovateľný, pričom žalobca odkázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR pod sp. zn. 4Obo 210/01 zo dňa 11.06.2003. Uviedol, že predloženými výzvami právneho predchodcu (banky), doručovanými žalovanému na adresu, ktorú uviedol v zmluve o úvere, preukázal splnenie zákonných podmienok pre platné postúpenie v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného na zaplatenie peňažného dlhu pred postúpením pohľadávky. Žalovaný napriek písomnej výzve právneho predchodcu žalobcu svoj dlh nezaplatil a do omeškania s jeho zaplatením sa dostal viac ako 90 kalendárnych dní. Nakoľko žalovaný napriek výzve banky bol viac ako 90 dní v omeškani so zaplatením svojho dlhu voči banke, na ktorého zaplatenie bol preukázateľne vyzvaný, týmto boli splnené zákonné predpoklady pre platné postúpenie bankovej pohľadávky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách. Žalovaným vznesenú námietku premlčania žalobca nepovažoval za dôvodnú, nakoľko v súlade s čl. Všeobecných obchodných podmienok s označením „Podmienky požadovanej predčasnej splatnosti úveru (okamžitá splatnosť úveru) zo strany veriteľa“ veriteľ vyhlásil ku dňu 13.11.2017 predčasnú splatnosť pohľadávky z úveru. Oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti pohľadávky z úveru s výzvou na zaplatenie dlžnej sumy bolo žalovanému doručené dňa 30.11.2017 v súlade s čl. Všeobecných obchodných podmienok s označením „Doručovanie a vyhlásenia klienta“. Predmetné oznámenie prevzal žalovaný dňa 30.11.2017, a teda lehota 7 dní na zaplatenie dlžného zostatku predčasne ukončeného zmluvného vzťahu, uplynula dňa 07.12.2017. Od 08.12.2017 je žalovaný v omeškani s jeho uhradením. Premlčacia lehota pre zaplatenie celej sumy dlžného zostatku predčasne ukončeného zmluvného vzťahu podľa § 101 Občianskeho zákonníka začala plynúť dňa 08.12.2017 a žalovaná pohľadávka tak bola dňa 11.06.2020 uplatnená na súde v rámci plynutia 3-ročnej premlčacej doby. Uplatnený nárok tak v čase začatia konania nebol premlčaný. Záver o počiatku plynutia premlčacej doby zostatku úveru najskôr dňom doručenia predčasného zosplatnenia dlhu s výzvou na zaplatenie je podporený aj výkladom ust. § 565 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého vyplýva, že k zosplatneniu dlhu nemôže dôjsť predtým ako bude výzva na zosplatnenie doručená dlžníkovi (tento záver pri zhodnej právnej úprave vyplýva aj z rozhodnutia NS ČR sp. zn. 21 Cdo 456/2006 a taktiež poukázal na rozhodnutie NS ČR, sp. zn. 21Cdo/426/2005 a Krajského súdu v Prešove zo dňa 21.11.2019 sp. zn. 11Co/60/2019). Žalovaným namietaná bezúročnosť úveru je v tomto prípade irelevantná, nakoľko žalobca si v tomto konaní uplatňuje len nárok na zaplatenie istiny so zákonným úrokom z omeškania, t. j. neuplatňuje si nárok na úroky ani poplatky.

6. Okresný súd Banská Bystrica postúpil predmetný spis sp. zn. 17Up/1117/2020 tunajšiemu súdu podľa § 14 ods. 3 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov ako súdu príslušnému na prejednanie veci, nakoľko žalovaný podal odpor, čím bol predmetný platobný rozkaz zrušený a v zákonnej lehote bol súdu doručený návrh žalobcu na pokračovanie v konaní na príslušnom súde. Na tunajšom súde je spor následne vedený pod sp. zn. 2Csp/73/2020.

7. Žalovaný sa k vyjadreniu žalobcu vyjadril podaním zo dňa 06.10.2020, v ktorom uviedol, že žaloba je v celom rozsahu nedôvodná, najmä s poukazom na vznesenú námietku premlčania a žiadal súd, aby žalobu zamietol a priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi vo výške 100,00 %. Žalobca poukazuje na rozhodovaciu činnosť Najvyššieho súdu Českej republiky, avšak nezohľadňuje tú skutočnosť, že táto je v značnom rozpore s ustálenou rozhodovacou praxou Najvyššieho súdu SR. Okresný súd Bánovce nad Bebravou v tejto prejednávanej veci nie je viazaný rozhodnutiami Najvyššieho súdu ČR, ale je viazaný rozhodovacou praxou súdov v systéme súdnictva Slovenskej republiky s poukazom na § 193 Civilného sporového poriadku. Uviedol, že sa pridrižiava svojej doterajšej argumentácie, ktorú uviedol v podanom odpore, a to najmä s osobitným akcentom na premlčanie uplatňovaného nároku. Premlčacia doba však s poukazom na § 103 Občianskeho zákonníka plynie nie od okamihu doručenia predmetného oznámenia alebo výzvy veriteľa na jeho splatenie, ale od zročnosti nesplnenej splátky, ktorá založila právo veriteľa žiadať predčasné splatenie. Jedná sa o splátku splatnú 20.11.2016 a týmto dňom začala plynúť premlčacia doba pre splatnosť celého zvyšku dlhu žalovanému. Je neprípustné, aby premlčacia doba plynula až od oznámenia o predčasnom zosplatnení, nakoľko týmto spôsobom by dodávatelia umelo predlžovali plynutie premlčacej doby v neprospech spotrebiteľa. Podľa žalobcom prezentovaného výkladu by tak dodávateľ mohol so zosplatnením dlhu čakať 35 mesiacov a následne vyhlásiť predčasné splatenie celého úveru a od tohto okamihu ad absurdum by mu plynula ďalšia 3 ročná premlčacia lehota na uplatnenie nároku príslušnou žalobou. Účelom § 103 Občianskeho zákonníka je zabrániť vyčkávaniu veriteľa s využitím práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka pri omeškaní dlžníka a motivovať ho k čo najskoršiemu vymáhaniu svojej pohľadávky, ak nedôjde k dobrovoľnému plneniu. Preto premlčanie celého zvyšku dlhu nie je viazané na okamih využitia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka veriteľom, ale na okamih splatnosti tej splátky, pre ktorú sa toto právo využíva. Poukázal v tejto súvislosti na viaceré rozhodnutia súdov, v ktorých vystupovali na strane žalovaných spotrebiteľia a na strane žalobcu práve totožná osoba, ako je to v prejednávanom prípade a žalobca v týchto konaniach uplatňoval premlčané právo voči spotrebiteľom (s identickými tvrdeniami), pričom súd jeho žalobám nevyhovel a tieto zamietol na základe § 103 Občianskeho zákonníka s poukazom na § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Zdôraznil, že predložená Zmluva o postúpení pohľadávok je zo dňa 19.11.2019, pričom nie je vyvrátená pochybnosť, ktorú vzniesol žalovaný, a síce, ako mohol právny predchodca žalobcu pohľadávku previesť na žalobcu predmetnou zmluvou dňa 26.11.2019, keď táto je zo dňa 19.11.2019. V zmluve absentuje, rovnako ako aj v prílohe presná špecifikácia tej ktorej postúpenej pohľadávky, ako aj povinné obsahové náležitosti stanovené zákonom (§ 524 a nasl. Občianskeho zákonníka).

8. Tunajší súd uznesením č. k. 2Csp/73/2020-105 zo dňa 27.10.2021, právoplatným dňa 15.11.2021, zamietol návrh Občianskeho združenia VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, so sídlom Šafárikovo námestie 79/7, 811 02 Bratislava, IČO: 42 362 962 na pribratie do konania ako osobitného subjektu na strane žalovaného, ktorý bol doručený tunajšiemu súdu dňa 02.12.2020. Uvedené uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 15.11.2021.

9. Žalobca podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 10.12.2021 uviedol, že aktívnu legitímáciu v tomto spore preukazuje oznámením o postúpení pohľadávky, ktoré bolo žalovanému zaslané doporučené pod číslom zásielky E., čo preukazuje podacím hárkom. Zásielka s oznámením o postúpení pohľadávky bola zasielaná doporučené do dispozičnej sféry žalovaného. Relevantným oznámením o postúpení pohľadávky postupom riadne hmotnoprávne preukázal aktívnu legitímáciu v tomto spore. Takýto postup preukázania aktívnej legitímácie je plne v súlade s právnymi predpismi a súdnou praxou bežne akceptovateľný. V tomto podoporne odkazujeme na rozsudok Najvyššieho súdu SR pod sp.zn. 4Obo 210/01 zo dňa 11.06.2003. Uviedol, že nakoľko predmetom žaloby je zaplatenie bankovej pohľadávky, za účelom preukázania aktívnej legitímácie predložil aj výzvy nášho právneho predchodcu, banky - predložené súdu už v žalobe. Predloženými výzvami, doručovanými žalovanému na adresu, ktorú uviedol v zmluve o úvere, preukazuje splnenie zákonných podmienok pre platné postúpenie v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách. Ďalej uviedol, že v súlade s čl. Všeobecných obchodných podmienok s označením „Podmienky požadovanej predčasnej splatnosti úveru (okamžitá splatnosť úveru) zo strany

veriteľa“ vyhlásil ku dňu 14.11.2017 predčasnú splatnosť pohľadávky z úveru. Oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti pohľadávky z úveru s výzvou na zaplatenie dlžnej sumy prevzal žalovaný dňa 30.11.2017 v súlade s čl. Všeobecných obchodných podmienok s označením „Doručovanie a vyhlásenia klienta“. Pred samotným vyhlásením predčasnej splatnosti bol zároveň žalovaný vyzvaný na úhradu omeškaných splátok, a to výzvou zo dňa 02.10.2017 označenou ako „Tretia upomienka“. Uviedol, že predmetná výzva bola žalovanému doručovaná dňa 02.10.2017 pod číslom zásielky E.K, čo žalobca preukazuje predloženým podacím hárkom (dátum odoslania je zrejmý z podacieho hárku - na ľavej strane zľavo). Pre nadobudnutie účinkov doručenia úkonu nie je podstatné, či sa adresát s obsahom doručovanej zásielky úkonu oboznámil až neskôr, v čase plynutia odbernej lehoty na vyzdvihnutie uloženej zásielky, resp. tieto účinky nastávajú aj v prípade ak nevyužil možnosť oboznámiť sa s obsahom uloženej zásielky. Ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka neupravuje počiatok plynutia premlčacej doby, ale vyplýva z neho len obmedzenie veriteľa na uplatnenie práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka žiadať zaplatenie celej pohľadávky pre neplnenie splátok, až po uplynutí troch mesiacov s omeškaním zaplatenia splátky. Uvedené obmedzenie nemá žiaden vplyv na beh premlčacej doby. Poukázal na uznesenie Krajského súdu v Trenčíne č. k. 17Co/228/2016-74, ktorý totožné posúdenie začatia plynutia premlčacej doby podľa § 103 Občianskeho zákonníka pre celý zosplatený úver od splatnosti prvej omeškanej splátky v inej právnej veci, označil za neprípustné. Pokiaľ sa pri premlčaní vychádza z ustanovenia § 101 Občianskeho zákonníka, teda že premlčacia doba plynie odo dňa, kedy sa mohlo právo vykonať po prvý raz, v spojení s ustanovením § 103 Občianskeho zákonníka je nutné poznamenať, že ak sa žalovaný dostal do omeškania so splátkou zročnou dňa 20.07.2017, na ktorej zaplatenie pod hrozbou zosplatenia bol žalovaný vyzvaný v predžalobnej upomienke predchodcu žalobcu, právny predchodca žalobcu ani nemohol pristúpiť k zosplateniu a uplatniť právo v súvislosti s vyhlásením mimoriadnej splatnosti skôr ako po troch mesiacoch od danej splátky. Z uvedeného vyplýva, že právo spojené s vyhlásením mimoriadnej splatnosti mohol veriteľ prvýkrát (teda aj súdne) uplatniť najskôr dňom nasledujúcim po 20.10.2017, kedy uplynuli tri mesiace od omeškania splátky, pre ktorej nezaplatenie pristúpil k vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru a od tohto dňa začala plynúť všeobecná premlčacia doba troch rokov. Je neprijateľné a v rozpore so zákonom, aby začiatok premlčacej doby pre celý dlh začal plynúť splatnosťou neuhradenej splátky, t. j. aj pre splátky, ktoré ešte nie sú splatnými, nakoľko z predloženého prehľadu splátok a úhrad je zrejmé, že splátky predpísané pred zosplatením sú posudzované v režime premlčania každej splátky osobitne. Žalobca podporne odkázal na právny názor vyjadrený v uznesení Krajského súdu v Košiciach pod č. k. 11Co/153/2019-126 zhodne s právnym názorom vyjadreným v zjednocujúcom stanovisku občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Košiciach, podľa ktorého premlčacia doba predčasne zosplateného dlhu (§ 565 Občianskeho zákonníka) zo spotrebiteľskej zmluvy začína plynúť s ohľadom na ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka až uplynutím 3 mesiacov od zročnosti splátky, ktorá vyvolala zosplatenie dlhu (podporne rozsudok Okresného súdu Košice II, č.k. 24Csp/36/2020-138, odsek 17). Premlčacia doba zosplateného dlhu tak začala plynúť od 21.10.2017, žaloba bola podaná na súd dňa 11.06.2020, uplatnený nárok v upravenom rozsahu premlčaný nie je. Zároveň žalobca poukázal na neplynutie lehôt upravených z. č. 62/2020 Z. z., podľa ktorého v zmysle ust. § 1 písm. a) lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva, v čase odo dňa účinnosti tohto zákona (25.03.2020) do 30. apríla 2020 neplynú (spolu 36 dní).

10. Súd vo veci nariadil pojednávania, na ktoré sa dostavil právny zástupca žalovaného a nedostavili žalobca, jeho právny zástupca ani žalovaný, ktorí ospravedlnili svoju neúčast' na pojednávaní, nežiadali odročiť pojednávanie z dôležitého dôvodu a súhlasili s prejednaním veci aj v ich neprítomnosti. Za zistenia a vyhodnotenia týchto procesných podmienok na konanie podľa § 180 C.s.p., súd na tomto pojednávaní vec prejednal a vykonal dokazovanie oboznámením žaloby, podaní a listinných dôkazov, a to konkrétne: žaloba č.l. 6-8, zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 13.01.2015 č.l. 9-12, zoznam dokladov k Flexipôžičke č.l. 13-14, žiadosť o Flexipôžičku č.l. 14-15, 16-17, spotrebiteľská rozhodcovská zmluva č.l. 17-18, 19-20, VOP č.l. 20-25, Európs. informácie o spotrebiteľskom úvere č.l. 26-28, oznámenie č.l. 28-29, potvrdenie č.l. 29, kópia dokladov č.l. 30, správa z 13.01.2015 č.l. 30, podací hárk č. W č.l. 31, výzva zo dňa 13.05.2020 č.l. 32, podací hárk č. W č.l. 33-34, VOP č.l. 35-37, výpis z úverového účtu č.l. 38, listina ozn. ako Tretia upomienka - pokus o zmier zo dňa 02.10.2017 č.l. 39, č.l. 115, poštový podací hárk č.l. 40-42, výzva na predčasné splatenie zo dňa 14.11.2017 č.l. 43, č.l. 116 s kópiou doručky č.l. 43, č.l. 116, zmluva o postúpení pohľadávok č.l. 44-48, príloha k zmluve o postúp. pohľadávok č.l. 49, oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 29.11.2019 č.l. 50, odpor žalovaného č.l. 62-66, vyjadrenie žalobcu k odporu č.l. 71-72, vyjadrenie žalovaného č.l. 85-87, rozhodnutie KS Prešov

3Co/115/2019 č.l. 88-92, rozhodnutie KS Prešov 18Co/68/2018 č.l. 93-97, rozhodnutie KS v Trenčíne 4Co/410/2016 č.l. 98-101, návrh na pribratie do konania č.l. 104, vyjadrenie žalobcu č.l. 109-111, poštový podací hárok č.l. 112-114.

11. Na pojednávaní konanom na tunajšom súde dňa 15.12.2021 žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu uviedol, že nedôvodnosť žaloby odvodzuje najmä od nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu a celkovej nemožnosti postúpenia pohľadávky na žalobcu v dôsledku nedodržania podmienok zákona č. 483/2001 Z. z., ako aj z dôvodu nemožnosti postúpenia pohľadávky na základe rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok. Žalovaný týmto zdôraznil, že podľa § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 jednoznačne a nespochybniteľne vyplýva, že právo banky na postúpenie pohľadávky voči dlžníkovi tretej osobe vznikne až po splnení zákonných podmienok, tzn. že musí byť naplnená existencia omeškania dlžníka so záväzkom nepretržite dlhšie ako 90 dní, a to aj napriek písomnej výzve banky. Žalovaný popiera, že by mu takáto písomná výzva na plnenie podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách bola doručená. Žalobca síce v podanom návrhu predkladá výzvu, ktorú údajne banka zaslala žalovanému, avšak bez predloženia relevantného dôkazu, ktorý by podporoval uvedenú skutočnosť a síce, že by žalovanému bola zo strany banky takáto výzva doručená. Žalovaný má ďalej za to, že takúto písomnú výzvu banky na plnenie je nutné považovať za hmotnoprávny úkon, na nastúpenie účinkov ktorého sa nevyhnutne vzťahuje § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, kedy jej dôjde. Inak povedané, aby údajná výzva na plnenie zo strany banky, resp. právneho predchodcu žalobcu vyvolala zamýšľané hmotnoprávne účinky, táto sa nevyhnutne musí dostať do dispozičnej sféry adresáta, tzn. žalovaného, čo sa však v danom prípade neuskutočnilo. Bez doručenia takejto písomnej výzvy na plnenie zo strany banky do dispozičnej sféry žalovaného, nemohli byť splnené podmienky § 92 ods. 8 zák. o bankách, a to ani v zmysle VOP banky, ktoré žalobca predložil ako dôkaz, nakoľko tieto na nastúpenie účinkov doručenia písomnosti namiesto dôjdenia do dispozičnej sféry adresáta zakotvujú len samotné odoslanie písomnosti a uplynutie stanovenej lehoty od odoslania, ktoré je však v rozpore s ust. § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Žalovaný má teda za to, že je potrebné primárne sa v danom konaní zaoberať aktívnou legitímáciou žalobcu v tomto konaní a keďže žalobca do dnešného dňa nepreukázal, že oznámeniu o vyhlásení mimoriadnej splatnosti predchádzala výzva, resp. upozornenie adresované žalovanému o možnosti vyhlásenia mimoriadnej splatnosti, žalovaný má za to, že je daný v danom konaní rozpor s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a vyhlásenie o mimoriadnej splatnosti úveru je neplatným právnym úkonom s poukazom na § 39 Občianskeho zákonníka. Nakoľko teda nedošlo k platnému zosplatneniu úveru, nemôže byť platným ani následné postúpenie pohľadávky. Takáto pohľadávka totiž k danému obdobiu neexistovala, a preto je zmluva o postúpení pohľadávky taktiež neplatným úkonom, v dôsledku čoho žalobca nie je aktívne vecne legitímovaným subjektom v danom konaní. Žalovaný uviedol, že ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách upravuje postup v prípade, ak dôjde k postúpeniu pohľadávky medzi bankou a nebankovým subjektom, pričom v takomto prípade je okrem všeobecnej úpravy postúpenia pohľadávky podľa Občianskeho zákonníka potrebné zohľadniť aj špeciálnu úpravu týkajúcu sa postúpenia pohľadávky podľa zákona o bankách. Podmienkami v zmysle príslušných ustanovení zákona o bankách sa zaoberal aj NS SR v rozhodnutiach 7Cdo/26/2017 z 28.03.2018 a v rozhodnutí zo dňa 24.04.2018 sp. zn. 1Cdo/147/2017 publikovanom v zierke stanovísk NS SR pod R 60/2018. Žalobca v konaní nepreukázal doručenie predžalobnej upomienky zo dňa 02.10.2017 teda v poradí tretej, ako aj doručenie iných predžalobných upomienok, ak tieto vôbec boli doručované a vzhľadom k tomu, že žalovaný poprel, že by mu takáto výzva bola doručená, je na žalobcovi, aby uniesol dôkazné bremeno a preukázal doručenie predžalobnej výzvy, čo sa doteraz neudialo. Podľa názoru žalovaného za daného skutkového stavu je potrebné uviesť, že k zosplatneniu pohľadávky v danom prípade nedošlo, a preto nenastala konečná splatnosť úveru, pretože táto podľa zmluvy mala nastať až 20.12.2024. Žalovaný uviedol, že ohľadom doručovania výzvy právneho predchodcu žalobcu zo dňa 02.10.2017, ktorý bol predložený ako dôkaz v konaní a síce poštový podací hárok, v ktorom pod podacím číslom E bolo uvedené síce meno žalovaného, avšak z tohto podacieho hárku nie je možné zistiť, čo bolo obsahom zásielky, ani kedy a či vôbec bola žalovanému doručovaná táto zásielka a taktiež nevyplýva z predloženého dôkazu, kedy bola zásielka daná na poštovú prepravu, nakoľko žiadny dátum na poštovom podacom hárku nie je uvedený. Z uvedeného dôvodu má žalovaný za to, že žalobca nie je aktívne vecne legitímovaný v danom súdnom konaní, nakoľko nedošlo k platnému zosplatneniu úveru a postúpeniu celkovej pohľadávky.

12. Žalobca sa k procesnej obrane žalovaného a jeho námietkam vzneseným na uvedenom pojednávaní vyjadril podaním doručeným súdu dňa 11.01.2022 tak, že žalovaný svoj záväzok voči žalobcovi

neuhradil, na žalobe žalobca trvá a v prípade, ak žalovaný uzná uplatnený nárok, navrhuje, aby súd rozhodol vo veci rozsudkom pre uznanie nároku.

13. Na pojednávaní konanom na tunajšom súde dňa 19.01.2022 právny zástupca žalovaného uviedol, že sa v plnom rozsahu pridržiava svojich doterajších vyjadrení.

14. Na základe vykonaného dokazovania súd z nerozporovaných skutkových tvrdení žalobcu a predložených listín zistil nasledovný skutkový stav. Právny predchodca žalobcu (VÚB, a.s.) ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzavreli dňa 13.01.2015 zmluvu označenú ako Zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ reg. č. XXXXXXXXXXXXXXXX, na základe ktorej sa právny predchodca žalobcu zaviazal poskytnúť žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 2.700,00 eur (ďalej len „predmetná zmluva“). Žalovaný sa zaviazal poskytnutý spotrebiteľský úver splácať v 119-ich mesačných splátkach vo výške 52,74 eur (vrátane poistného) pri výške úrokovej sadzby 18,90 % ročne platnej ku dňu schválenia úveru. Prvá splátka podľa predmetnej zmluvy bola splatná dňa 20.02.2015 a termín konečnej splatnosti dňa 20.12.2024. V predmetnej zmluve boli ako celkové náklady spotrebiteľa uvedená suma 3.316,83 eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť, uvedená suma 6.016,83 eur. RPMN bola stanovená v predmetnej zmluve vo výške 20,75 %, priemerná hodnota RPMN vo výške 17,33 %. Z bodu 5 písmeno b) predmetnej zmluvy vyplýva, že v prípade nesplácania úveru je banka oprávnená v súlade s obchodnými podmienkami vyhlásiť okamžitú splatnosť úveru, ak je dlžník v omeškaní s úhradou viac než dvoch splátok alebo jednej splátky počas obdobia dlhšieho než 3 mesiace a bol na ich zaplatenie písomne vyzvaný.

15. Z prehľadu splátok a úhrad k predmetnej zmluve, že žalovaný čerpal úver v sume 2.700,00 eur dňa 13.01.2015 a uhradil veriteľovi na úver celkovo sumu 1.542,33 eur.

16. Z listiny označenej ako „Tretia upomienka - pokus o zmier“ zo dňa 02.10.2017 vyplýva, že právny predchodca žalobcu oznamuje žalovanému, že aj napriek predchádzajúcim upomienkam neuhradil záväzky plynúce z predmetnej zmluvy, pričom ku dňu vyhotovenia listiny eviduje pohľadávku po lehote splatnosti celkom vo výške 167,96 eur a upozorňuje žalovaného, že ak nedôjde k zaplateniu dlžnej sumy, právny predchodca žalobcu bude požadovať vrátenie celej poskytnutej sumy úveru s príslušenstvom pred dátumom splatnosti dohodnutým v predmetnej zmluve. K uvedenej listine žalobca predložil poštový podací hárok.

17. Z listiny označenej ako „Výzva na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom“ zo dňa 14.11.2017 vyplýva, že právny predchodca žalobcu oznamuje žalovanému, že z dôvodu neuhradenia dlžnej pohľadávky banky napriek predchádzajúcim upomienkam, právny predchodca žalobcu dňom 14.11.2017 vyhlásil predčasnú splatnosť úveru vrátane príslušenstva. Zároveň vyzval žalovaného na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom, a to v lehote 7 dní odo dňa doručenia tejto výzvy. Žalobca k preukázaniu doručenia tejto listiny žalovanému predložil doručenkú, podľa ktorej mala byť listina doručená dňa 30.11.2017.

18. Dňa 19.11.2019 uzatvoril právny predchodca žalobcu (Všeobecná úverová banka, a.s.) ako postupca a žalobca ako postupník Zmluvu o postúpení pohľadávok, na základe ktorej mal právny predchodca žalobcu postúpiť pohľadávku voči žalovanému na žalobcu.

19. Z listiny - Oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 29.11.2019 vyplýva, že právny predchodca žalobcu oznamuje žalovanému, že žalobcovi ku dňu 26.11.2019 postúpil pohľadávku, ktorá vyplýva zo Zmluvy č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 13.01.2015. K uvedenému oznámeniu žalobca predložil podací hárok č. W

20. Z listiny - Výzva na zaplatenie pohľadávky zo dňa 13.05.2020 vyplýva, že žalobca vyzýva žalovaného k úhrade dlžnej sumy 4.148,73 eur najneskôr do 23.05.2020.

21. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy o úvere (ďalej len "Obchodný zákonník") zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

22. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

23. Podľa § 53 ods. 1, 2, 3 a 5 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

24. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

25. Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

26. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

27. Podľa § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

28. Podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo dohode s dlžníkom.

29. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

30. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

31. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy o postúpení pohľadávok (ďalej len "zákon o bankách") ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

32. Podľa § 1 ods. 2 veta prvá zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy (ďalej len ako „zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

33. Podľa § 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie
a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,
b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

34. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

35. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy o postúpení pohľadávok práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu^{18b)} na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

36. Podľa § 54a Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 05.12.2018 premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

37. Podľa článku 8 Základných princípov zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v platnom znení (ďalej len „C.s.p.“) strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

38. Podľa § 149 C.s.p. prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

39. Podľa 151 ods. 1 C.s.p. skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

40. Súd na základe vykonaného dokazovania a po zhodnotení jeho výsledkov dospel k záveru, že podaná žaloba nie je dôvodná.

41. Súd posúdil predmetnú zmluvu, uzatvorenú medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným, podľa jej obsahu a dospel k záveru, že ide o zmluvu o úvere podľa § 497 a nasl. ustanovení Obchodného zákonníka. Predmetná zmluva je podľa názoru súdu zároveň zmluvou spotrebiteľskou podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka a táto zmluva spĺňa tiež všetky definíčné znaky zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa vyššie uvedených ustanovení § 2 písm. a), b) a d) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Žalovaný vystupoval a konal v predmetnom právnom vzťahu ako fyzická osoba - nepodnikateľ, pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Právny predchodca žalobcu je bankou, vystupoval nepochybne v zmluvnom vzťahu so žalovaným ako podnikateľ poskytujúci klientom spotrebiteľské úvery v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti - dodávateľ. Spotrebiteľský charakter predmetnej zmluvy je nepochybny aj tým, že zmluva bola právnym predchodcom žalobcu pripravená vopred na formulári vrátane znenia všeobecných obchodných podmienok bez možnosti zasiahnuť do ich znenia žalovaným

ako spotrebiteľom. Súd zdôrazňuje, že na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Súd na základe uvedeného na predmetnú zmluvu aplikoval aj právne normy chrániace spotrebiteľa, teda najmä príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka, zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a zákona o ochrane spotrebiteľa.

42. Pred vyhodnotením oprávnenosti uplatneného nároku žalobcu sa súd zaoberal tým, či žalobca je aktívne vecne legitimovaný v spore voči žalovanému. Aktívna vecná legitimácia znamená oprávnenie účastníka vyplývajúce mu z hmotného práva. Aktívnu vecnú legitimáciu má ten z účastníkov, komu svedčí stav z hmotného práva, teda kto je nositeľom subjektívneho práva, o ktorom sa v konaní rozhoduje. Pasívne legitimovaný je v konaní nositeľ subjektívnej povinnosti, vyplývajúcej z hmotného práva, splnenia ktorej povinnosti sa žalobca domáha. Imanentnou súčasťou rozhodovania súdu je posudzovanie aktívnej a pasívnej vecnej legitimácie v konaní (viď rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/205/2009). Existenciu aktívnej legitimácie žalobcu v tomto spore namietal tiež žalovaný. Žalobcu zaťažuje povinnosť preukázať svoju aktívnu vecnú legitimáciu v konaní. Súdna prax sa pritom už odklonila od rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pod sp. zn. 4Obo 210/01, podľa ktorého relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu vecnú legitimáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky a súd z takého oznámenia vychádza bez toho, aby ako predbežnú otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. Odklon od uvedeného rozhodnutia vyplýva napríklad z rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Obo 49/2008 zo dňa 14.05.2008, ako aj z rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo 76/2007 zo dňa 28.01.2009. K správnosti týchto záverov obsiahnutých v rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo 76/2007 zo dňa 28.01.2009 sa priklonil aj Ústavný súd Slovenskej republiky v uznesení sp. zn. IV. ÚS 337/2012-19 zo dňa 03.07.2012.

43. Žalobca odvodzoval svoju aktívnu vecnú legitimáciu zo skutočnosti, že právny predchodca žalobcu (pôvodný veriteľ - VÚB, a.s.) postúpil žalobcovi pohľadávku voči žalovanému uplatnenú v tomto konaní Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 19.11.2019. Po vykonanom dokazovaní a po zistení skutkového stavu súd dospel k záveru, že žalobca platne nenadobudol pohľadávku, ktorej splnenia sa voči žalovanému v tomto spore domáha. Je tomu tak pre rozpor predmetnej zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej medzi spoločnosťou VÚB, a.s. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom v časti týkajúcej sa predmetnej pohľadávky so zákonom, a teda pre jej neplatnosť v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka.

44. Žalovaný v priebehu sporu nerozporoval skutkové tvrdenie, že právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému na základe predmetnej zmluvy spotrebiteľský úver. Na druhej strane žalovaný sa dostal s úhradou splátok podľa predmetnej zmluvy do omeškania, úver nesplácal riadne a včas. Ustanovenie § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka priznáva veriteľovi právo postúpiť svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka písomnou zmluvou inému subjektu. Postúpením pohľadávky dochádza k zmene v osobe veriteľa, novým veriteľom sa stane postupník, ktorý nadobúda pohľadávku s príslušenstvom a právami s ňou spojenými. Keďže veriteľ (VÚB, a.s.) je bankou, zákonodarcom sú v osobitnom zákone stanovené ďalšie podmienky, ktoré musia byť splnené, aby mohlo dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky banky na inú osobu. Banka mohla svoju pohľadávku v zmysle citovaného ustanovenia zákona o bankách (§ 92 ods. 8) a zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (§ 17 ods. 1) z úverovej zmluvy voči žalovanému postúpiť inému subjektu - žalobcovi iba v prípade, že žalovaný bol s úhradou pohľadávky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní po tom, čo ho banka písomne vyzvala na úhradu pohľadávky (§ 92 ods. 8 zákona o bankách) a išlo o pohľadávku po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo o pohľadávku, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Uvedené predpoklady sú zákonnými predpokladmi pre platné postúpenie pohľadávky veriteľa - banky (dodávateľa) a musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Vzhľadom na text daného ustanovenia je zrejmé, že zákonodarcu v ňom stanovil predpoklady, ktoré musia byť splnené pre to, aby bola pohľadávka spôsobilá na postúpenie zo strany banky na tretiu osobu. V prípade, že tieto podmienky splnené nie sú, nemôže dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky. Treba zdôrazniť, že ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách má nepochybne povahu kogentného ustanovenia, od ktorého sa nie je možné v zmluve odchyliť, keďže je v ňom vymedzený postup, ktorý musí byť dodržaný na to, aby banka bola oprávnená postúpiť pohľadávku z úveru tretej osobe a ktoré dáva možnosť klientovi po písomnej výzve banky vyrovnať omeškané splátky úveru a predísť tak postúpeniu pohľadávky na tretiu osobu. Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách musí byť dodržané v každom prípade. Nemôže preto podľa názoru súdu dôjsť k platnému dojednaniu odchyľnej úpravy podmienok postúpenia pohľadávky banky v zmluve (naviac v žalovaných nepodpísaných všeobecných obchodných podmienkach), čo je zvýraznené aj tým, že žalovaný vystupuje v postavení spotrebiteľa, teda slabšej zmluvnej strany. Pre

platnosť postúpenia sa vyžaduje preukázanie splnenia aj ďalšej podmienky v zmysle ustanovenia § 17 odsek 1 písmeno b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, teda že predmetom postúpenia bola pohľadávka zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere po termíne jeho konečnej splatnosti, resp. že sa pohľadávka stala splatnou pred uvedeným termínom.

45. Proces zosplatnenia úveru v spotrebiteľskom vzťahu je v súvislosti s ochranou spotrebiteľov v Občianskom zákonníku veľmi prísne formalizovaný. Zosplatnením totiž dlžník stráca možnosť uhradiť veriteľovi svoj dlh v pravidelných dohodnutých splátkach a v dôsledku zosplatnenia mu nastupuje povinnosť uhradiť dlh v celom rozsahu jednorazovo, čo spravidla nie je vo finančných možnostiach spotrebiteľa. Za týmto účelom Občiansky zákonník v ust. § 53 ods. 9 v spojení s § 565 upravil zosplatnenie ako proces na seba nadväzujúcich úkonov, ktoré umožnia spotrebiteľovi zabezpečiť si finančné prostriedky na úhradu dlhu voči veriteľovi, čo je v konečnom dôsledku aj na prospech veriteľa. Z uvedeného dôvodu je veriteľ povinný upozorniť spotrebiteľa na skutočnosť, že je v omeškaní s platením niektorej splátky a upozorniť ho na možnosť zosplatnenia úveru, pričom k zosplatneniu úveru nemôže dôjsť skôr ako po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením konkrétnej splátky. Zároveň od výzvy, ktorou spotrebiteľa upozornil na možnosť zosplatnenia úveru nemôže pred zosplatnením uplynúť menej ako 15 dní. Túto možnosť má veriteľ v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka iba do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

46. Z uvedeného procesu zosplatnenia vyplýva, že na to, aby proces zosplatnenia prebehol v súlade s Občianskym zákonníkom, je v zmysle ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka nevyhnutné, aby veriteľ spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní upozornil na uplatnenie práva žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky (o zosplatnenie). Zákom určená lehota 15 dní slúži na to, aby si spotrebiteľ bol schopný zabezpečiť buď dostatok finančných prostriedkov na doplatenie zameškaných splátok, alebo aby si zabezpečil finančné zdroje na vrátenie celej pohľadávky. Bez splnenia povinnosti upravenej v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka veriteľ nemôže žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, ako je to upravené v ust. § 565 Občianskeho zákonníka. Inak povedané, výzva veriteľa spotrebiteľovi na zaplatenie dlžných splátok, ktorá predchádza úkonu zosplatnenia je nevyhnutná, inak k zosplatneniu nedôjde.

47. Podľa tvrdenia žalobcu malo dôjsť zo strany právneho predchodcu žalobcu k vyhláseniu mimoriadnej (predčasnej) splatnosti úveru ku dňu 13.11.2017. K predčasnému zosplatneniu celého úveru môže dôjsť len za predpokladu dodržania uvedeného zákonného postupu podľa ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Veriteľ oprávnený úver zosplatniť až po predchádzajúcom upozornení spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní pred vykonaním tohto práva, pričom musí byť dodržaná zo strany veriteľa aj zákonná 3-mesačná lehota od omeškania so zaplatením splátky. Upozornenie musí byť písomné, adresované dlžníkovi a musí sa dostať do sféry dispozície spotrebiteľa. Upozornenie tiež musí obsahovať výslovné upozornenie spotrebiteľa na vykonanie práva dodávateľa na zosplatnenie celého úveru.

48. Žalovaný v posudzovanom prípade namietal dodržanie, resp. nedodržanie postupu pri zosplatnení pohľadávky zo strany pôvodného veriteľa, teda právneho predchodcu žalobcu. Súd posudzoval, či bol dodržaný vyššie uvedený postup v zmysle zákona. Skutkové tvrdenie, že právny predchodca žalobcu pristúpil k zosplatneniu a úver riadne zosplatnil, uviedol v konaní žalobca. Ten bol preto povinný aj toto skutkové tvrdenie preukázať relevantnými dôkazmi. Dôkazné bremeno v tejto súvislosti zaťažovalo žalobcu.

49. Žalobca mal snahu preukázať splnenie podmienok platného zosplatnenia predložením listiny pôvodného veriteľa - VÚB banky a.s. so sídlom v Bratislave datovanej dňa 02.10.2017, označenej ako „Tretia upomienka - pokus o zmier“, ktorá podľa tvrdenia žalobcu mala vyvolať predčasné zosplatnenie celého dlhu žalovaného a ktorej doručenie mala preukazovať listina „Poštový podací hárok“ VÚB banky, a.s. Bratislava. Oboznámením sa s touto listinou je nutné prisvedčiť argumentácii žalovaného, že z tejto listiny nie je objektívne možné konštatovať hodnoverné preukázanie doručenia výzvy - upomienky datovanej dňa 02.10.2017 žalovanému. Je síce pravda, že na uvedenom poštovom podacom hárku je (okrem iných adresátov) obsiahnuté aj meno, priezvisko a doručovacia adresa žalovaného aj s uvedením konkrétneho podacieho čísla zásielky vzťahujúceho sa ku konkrétnemu adresátovi, avšak dôkazná výpovedná hodnota tejto listiny predloženej žalobcom je spochybnená vzhľadom na to, že nie je na nej obsiahnutá predovšetkým podacia pečať s konkrétnym dátumom podania na

prepravu konkrétnej pošty, dokonca na celom dokumente nie je uvedený dátum podania. Dokument pritom obsahu predtlačené údaje „Dátum podania:“, „Denná pečiatka pošty:“ a „Podpis zamestnanca:“, avšak bez konkrétneho údaju a bez pečiatky pošty. Takýto dokument potom nemôže byť dostatočne dôveryhodný pre konštatovanie preukázania doručenia výzvy dlžníkovi, predchádzajúcej predčasnému zosplatneniu celého dlhu. Pokiaľ žalobca považuje údaje obsiahnuté na bočnej strane tejto listiny za preukázanie podania poštového hárku a preukázanie dátumu doručovania (okrem iných doporučených písomností) aj výzvy žalovanému, súd ani tento údaj nepovažuje za dostatočne hodnoverný v znení UPOMIE3_NEZ_20171002213723_100PP.DAT_afp_JOBID_1922347_CPSC6_I_HAROK. Tento reťazec znakov nie je jednoznačne a bez pochyb preukazujúci konkrétny dátum prevzatia konkrétnym poštovým úradom na prepravu doporučených zásielok adresátom. Javí sa pritom, že bočný údaj je zrejme názvom súboru, pod ktorým mala tento hárok uložená Všeobecná úverová banka a.s. vo svojom informačnom systéme a podací hárok nepochádza od pošty, ale bol vytlačený žalobcom, resp. bankou pre účely vlastnej evidencie. Preto takýto reťazec znakov vôbec nepreukazuje podanie zásielky. Predmetný podací hárok nie je opatrený ani pečiatkou pošty, ani podpisom zamestnanca a ani v záhlaví nie je uvedený dátum podania. Súd tak vyhodnotil, že tento dôkazný prostriedok doručenie žiadnej listiny preukázať nemôže. V konaní tak nebolo preukázané, že by bol žalovaný písomne vyzvaný na úhradu dlhu pred jeho zosplatnením a keďže žalobca v konaní nepreukázal, že by si jeho právny predchodca splnil povinnosť vyplývajúcu ako zákonný predpoklad zosplatnenia dlhu podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, nemohlo dôjsť k platnému a zákonnému zosplatneniu celej úverovej sumy a následne potom neboli splnené ani zákonné podmienky platného a zákonného postúpenia pohľadávky zo spotrebiteľského úveru v zmysle § 17 ods. 1 písm. b/ zákona o spotrebiteľských úveroch na žalobcu, ako postupníka. Doručenie upovedomenia právneho predchodcu žalobcu o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru nemôže konvalidovať nesplnenie upozorňovacej povinnosti vyžadovanej ustanovením § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Súd v tejto súvislosti odkazuje aj na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 14CoCsp/24/2021 zo dňa 07.12.2021.

50. Žalobca tak neunesol dôkazné bremeno na preukázanie skutočnosti, že žalovaný bol jeho právnym predchodcom písomne vyzvaný na zaplatenie dlžnej časti úveru pred jeho mimoriadnym, resp. predčasným zosplatnením. Z uvedeného dôvodu má súd za to, že zosplatnenie celého dlhu je neplatné, a to pre rozpor so zákonom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, s ohľadom na nedodržanie podmienok vymedzených v ustanovení § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Nad rámec uvedeného súd konštatuje, že žalobca v podaní, ktorým mal vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru ani neuviedol, že od nezaplatenia ktorej zo splátok žalovaného sa zosplatnenie malo odvíjať. Pre posúdenie korektnosti a zákonnosti procesu zosplatnenia je totiž nevyhnutné určiť, ktorú konkrétnu splátku dlžník nezaplatil a teda na základe nezaplatenia ktorej splátky pristúpil veriteľ k procesu zosplatnenia, pretože táto informácia je dôležitá aj napríklad z pohľadu počítania premlčacej doby v prípade uplatnenia zosplatneného nároku.

51. Termín konečnej splatnosti úveru podľa predmetnej zmluvy bol stanovený na 20.12.2024. K postúpeniu pohľadávky na žalobcu teda malo dôjsť pred uplynutím tohto termínu konečnej splatnosti. V zmysle § 17 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v príslušnom znení práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere je možné previesť na tretiu osobu, ktorá nie je bankou, pokiaľ je táto pohľadávka postúpená po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, inak povedané pokiaľ bola korektným spôsobom zosplatnená. Pokiaľ žalobca v konaní nepreukázal zosplatnenie pohľadávky, a to na základe toho, že nebol dodržaný postup pri zosplatnení, keďže nepreukázal doručenie výzvy dlžníkovi na zaplatenie dlžných splátok úveru, ktorá je podmienkou pre zosplatnenie spotrebiteľského úveru, neboli ani splnené podmienky na to, aby pohľadávka z takéhoto úveru bola na neho postúpená.

52. Súd teda na základe vykonaného dokazovania konštatuje, že žalobca v spotrebiteľskom spore voči žalovanému nepreukázal splnenie zákonnej podmienky platného postúpenia pohľadávky zo spotrebiteľského úveru v zmysle ust. § 17 odsek 1 písmeno b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v príslušnom citovanom znení.

53. Pri postúpení pohľadávky banky na tretiu osobu musia byť splnené tiež zákonné špeciálne podmienky stanovené v § 92 ods. 8 zákona o bankách. Na to, aby zmluva o postúpení pohľadávky banky voči dlžníkovi bola platná, musí banka najskôr vyzvať dlžníka na zaplatenie pohľadávky (poskytnúť mu dodatočnú lehotu, aby mohol plniť banke) a následne po výzve musí uplynúť viac ako 90 dní, počas

ktorých je dlžník nepretržite v omeškaní. Z dôvodov uvedených vyššie súd nemal v konaní preukázané, že by sa výzva zo dňa 02.10.2017 dostala do dispozičnej sféry žalovaného, a teda nemal následne preukázané ani dodržanie podmienok podľa ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách. Pokiaľ ide o ďalšiu žalobcom predloženú listinu - Výzva na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 14.11.2017, súd k tomu ešte uvádza, že žalobca nepreukázal, že pôvodný veriteľ bol oprávnený mimoriadnu splatnosť vyhlásiť, teda nepreukázal, že bol oprávnený požadovať od žalovaného v čase vyhotovenia tejto listiny zaplatenie celej zosplattenej pohľadávky. Pokiaľ nedošlo platným spôsobom k zosplattneniu pohľadávky, ani v texte tohto podania obsiahnutá výzva na zaplatenie zosplattenej pohľadávky nemohla byť právne účinná a relevantná. Súd poukazuje aj na konštatované závery v rozhodnutí Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 43CoCsp/18/2021 zo dňa 30.06.2021.

54. Súd teda nemal v spotrebiteľskom spore preukázané, že žalobca je skutočným vlastníkom pohľadávky, teda nositeľom práva voči žalovanému a mohol si toto právo uplatniť na súde, čo znamená, že nie je aktívne vecne legitimovaný v tomto spore, čo predstavuje dôvod na zamietnutie žaloby. Aktívna vecná legitimácia je stavom, keď žalobcom tvrdený nárok, ktorého sa domáha, mu vyplýva z hmotného práva. Žalobca nebol veriteľom zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a preto by mu nárok na splatenie úveru mohol vyplývať z hmotného práva iba vtedy, ak by bolo preukázané, že mu bola platne postúpená pohľadávka z predmetnej zmluvy voči žalovanému. Žalobca však uvedené nepreukázal. Súd preto s prihliadnutím na vyššie uvedené konkrétne okolnosti daného prípadu žalobu zamietol. Žaloba bola zamietnutá pre nedostatok vecnej aktívnej legitimácie žalobcu, a preto nie je potrebné, hospodárne a účelne zaoberať sa ďalšími hmotnoprávnymi otázkami vo veci samej a ďalšími námietkami uplatnenými v procesnej obrane žalovaného.

55. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

56. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

57. O trovách konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p. Žalobca bola v spore neúspešný, keď súd podanú žalobu zamietol v celom rozsahu, nárok na náhradu trov konania má v celom rozsahu úspešný žalovaný voči žalobcovi. Súd preto rozhodol tak, že žalobca je povinný zaplatiť žalovanému v stanovenej lehote náhradu trov konania v celom rozsahu. O výške náhrady týchto trov konania v zmysle § 262 ods. 2 C.s.p. rozhodne samostatným uznesením súdny úradník tunajšieho súdu po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia tohto rozsudku na Okresnom súde Bánovce nad Bebravou. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil. Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním

sleduje a podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie.